

[Ministeren for udviklingsbistand]

stilling af FN-systemet, som er en bydende nødvendighed. Systemet er konstrueret på baggrund af resultaterne efter Anden Verdenskrig, men nu står vi ved indgangen til 1990'erne og skal løse andre opgaver.

Derudover vil jeg også gerne sige, at de nordiske lande har taget initiativer til et særligt FN-udspil, en reorganisering, og det var derfor meget tilfredsstillende, at FN's generalforsamling i december 1993 vedtog en reform af FN på de økonomiske og sociale områder som det første afgørende konkrete resultat af det nordiske FN-projekt. Hermed er også taget hul på spørgsmålet om en bedre arbejdsdeling mellem selve generalforsamlingen og ECOSOC, og ikke mindst er der også blevet valgt nye og mindre bestyrelser for de vigtigste af FN's udviklingsprogrammer og -fonde.

Siden henstår så forhandlinger om en reform af finansieringssystemet for FN's programmer og fonde, og det var fru Hanne Severinsen også inde på. Noget af det, jeg synes man netop nu kan glæde sig over, er, at den amerikanske regering med Bill Clinton i spidsen er gået i gang med at betale det amerikanske bidrag og vil betale den amerikanske gæld inden for nogle få år.

Når vi er i gang med at reorganisere FN, synes jeg også, det er glædeligt, at Danmark i februar måned i år ved det første valg til bestyrelserne i UNDP og i UNICEF fik pladser i begge de to organisationer; vi har alene fået følgeskab af Norge i UNDP og af Sverige i UNICEF.

Forløbet og resultatet af forhandlingerne viser os, at danske og nordiske politiske initiativer altså kan få betydelig indflydelse på FN's multilaterale bistandssamarbejde, såfremt de fremføres med den nødvendige vilje og intensitet, og det vil også være udgangspunkt for det videre samarbejde med gennemførelsen af reformerne i FN-systemet i øvrigt.

Derudover vil jeg gerne tilføje, at netop i disse dage er statsrevisorerne på besøg i New York for at gennemgå kontrol- og revisionsystemerne i FN. Rigsrevisionen har i den anledning udarbejdet en beretning om FN's regnskabs- og revisionsordninger, som indeholder en række kritikpunkter. Jeg hilser det velkommen, at der er taget dette initiativ til at undersøge FN-systemet nærmere, og jeg ser det også som en støtte til regeringens egne bestræbelser

på at gøre FN's administration mere effektiv. Når statsrevisorerne efter deres besøg i New York er fremkommet med deres bemærkninger, vil jeg selvsagt udarbejde en redegørelse for de rejste spørgsmål.

Med hensyn til hr. Fischers og andres bemærkninger om danske leverancer i bistanden og returprocent vil jeg meget gerne tilbyde Folketinget at oversende et notat, som kan danne grundlag for Udenrigsudvalgets videre drøftelser om det spørgsmål.

Hvad angår misbrug af børn, som hr. Fischer startede med at omtale, men som flere talere også har været inde på, er det klart, at vi på det skarpeste må fordømme de grove overgreb mod børn, der desværre finder sted mange steder i verden. Børn er uhyre sårbare og er en udsat gruppe, som skal beskyttes, og respekt for menneskerettigheder og herunder så sandelig også børns rettigheder indgår med vægt i de bistandsforhandlinger, som Danmark løbende fører med vores modtagerlande. Hvis respekten for menneskerettighederne groft krænkes, og hvis der ingen vilje er til en dialog herom, får det konsekvenser for vores bistand. Det siger vi højt og klart, og det agter vi også at efterleve. Det er også tilfældet i EU-regi, og da vi havde formandskabet, fik vi trukket det klart op, at hvis ikke menneskerettighederne respekteres, er EU klar til at tage visse forholdsregler.

Formanden:

Der er en voldsom taleaktivitet især i sidegangen, og det er ikke acceptabelt.

Ministeren for udviklingsbistand (Helle Degn):

Med FN's børnekonvention har vi også fået endnu et internationalt juridisk instrument til at underbygge vores krav om respekt for børns rettigheder. De fleste lande har ratificeret konventionen, og nu må vi så få dem til også at efterleve den. Mit svar til hr. Peter Duetoft er, at vi gerne skal arbejde videre ad denne linje.

Til fru Hanne Severinsen: Jeg har været inde på FN-politikken, og vedrørende Kenya, som fru Hanne Severinsen også var inde på, vil jeg bare sige, at Kenya holdes under skarpt opsyn ikke alene af Danmark, men også af Verdensbanken og hele donorsamfundet, og vi vender i juni måned, hvor donorsamfundet igen samles, tilbage til en kritisk analyse af den kenyanske regeringsførelse.